

✓

Протокол № 22

засідання постійної комісії Нікопольської міської ради  
з питань законності, правопорядку, мобілізаційної роботи,  
регуляторної політики, регламенту міської ради  
та етики депутатської діяльності

16.01.2017 року

м. Нікополь

Присутні: Мотриченко Юлія Федорівна – голова комісії

Тутуров Євген Сергійович – секретар комісії

Запрошені: Вінтоняк Д.В., Орлов А.О., Сідько С.Д.

Порядок денний

I. Заслуховування питань, що надійшли на розгляд комісії.

Розгляд питань

1. СЛУХАЛИ: Начальника управління комунального майна Орлова А.О. стосовно проектів рішень міської ради «Про включення до переліку об'єктів комунальної власності, які підлягають приватизації у 2017 році», Про надання згоди на продовження строків будівництва «Причал для відвантаження металу (річпорт Нікополь)», «Про передачу частини вбудованих приміщень, розташованих у нежитловій будівлі колишнього ЛДЦ за адресою: м. Нікополь, вул. Лапинська, 49 у тимчасове безоплатне користування Нікопольській Громадській спілці «Асоціація учасників бойових дій Нікопольщини».

ВИРІШИЛИ: Взяти до відома та рекомендувати депутатам міської ради підтримати даний проект рішення.

ГОЛОСУВАЛИ: За – 2

Проти – 0

Утримались – 0

2. СЛУХАЛИ: Начальника управління економічної політики Сідько С.Д. стосовно проекту рішення міської ради «Про звіт міського голови щодо здійснення державної регуляторної політики виконавчими органами Нікопольської міської ради у 2016 році».

ВИРІШИЛИ: Взяти до відома та рекомендувати депутатам міської ради підтримати даний проект рішення.

ГОЛОСУВАЛИ: За – 2

Проти – 0

Утримались – 0

3. СЛУХАЛИ: Голову комісії Мотриченко Ю.Ф. стосовно листа, що надійшов від голови Нікопольської районної партійної організації ВО «Свобода» Тетяни Білої, щодо скасування рішення міської ради від 31.08.2012 року № 1-22/VI «Про реалізацію положень Закону України «Про засади державної мовної політики» у місті Нікополь», як такого, що порушує Конституцію України. Також у листі пропонується проект рішення щодо скасування вищезазначеного рішення.

ВИСНОВОК: Відповідно до статті 10 Конституції України «Державною мовою в Україні є українська мова. Держава забезпечує всебічний розвиток і функціонування української мови в усіх сферах суспільного життя на всій території України. В Україні гарантується вільний розвиток, використання і захист російської, інших мов національних меншин України. Держава сприяє вивченню мов міжнародного спілкування.»

Відповідно до статті 53 Конституції України «Громадянам, які належать до національних меншин, відповідно до закону гарантується право на навчання рідною мовою чи на вивчення рідної мови у державних і комунальних навчальних закладах або через національні культурні товариства.»

Відповідно до пунктів 3, 4 статті 92 Конституції України «Виключно законами України визначаються: 3) права корінних народів і національних меншин; 4) порядок застосування мов;».

Порядок застосування мов визначається Законом України «Про засади державної мовної політики» (далі – Закон).

Відповідно до Закону застосовуються такі терміни:

- регіональна мовна група – група осіб, що проживає у певному регіоні (населеному пункті), яка має спільну рідну мову;

- регіональна мова або мова меншини – мова, яка традиційно використовується в межах певної території держави громадянами цієї держави, які складають групу, що за своєю чисельністю менша, ніж решта населення цієї держави, та/або відрізняється від офіційної мови (мов) цієї держави.

Відповідно до частини другої статті 5 Закону при здійсненні державної мовної політики Україна дотримується сприяння використанню регіональних мов або мов меншин в усній і письмовій формі у сфері освіти, в засобах масової інформації і створення можливості для їх використання у діяльності органів державної влади і органів місцевого самоврядування, в судочинстві, в економічній і соціальній діяльності, при проведенні культурних заходів та в інших сферах суспільного життя в межах територій, на яких такі мови використовуються, та з урахуванням стану кожної мови.

Статтею 7 Закону визначено наступне.

1. Принципи мовної політики, викладені у статті 5 цього Закону, застосовуються до всіх регіональних мов або мов меншин України, які вживаються в межах її території.

2. У контексті Європейської хартії регіональних мов або мов меншин до регіональних мов або мов меншин України, до яких застосовуються заходи, спрямовані на використання регіональних мов або мов меншин, що передбачені у цьому Законі, віднесені мови: російська, білоруська, болгарська, вірменська, гагаузька, ідиш, кримськотатарська, молдавська, німецька, новогрецька, польська, ромська, румунська, словацька, угорська, русинська, караїмська, кримчацька.

3. До кожної мови, визначеної у частині другій цієї статті, застосовуються заходи, спрямовані на використання регіональних мов або мов меншин, що передбачені у цьому Законі, за умови, якщо кількість осіб - носіїв регіональної мови, що проживають на території, на якій поширена ця мова, становить 10 відсотків і більше чисельності її населення.

За рішенням місцевої ради в окремих випадках, з урахуванням конкретної ситуації, такі заходи можуть застосовуватися до мови, регіональна мовна група якої становить менше 10 відсотків населення відповідної території.

Право ініціювання питання щодо застосування заходів, спрямованих на використання регіональних мов або мов меншин, належить також мешканцям території, на якій поширена ця мова.

У разі збору підписів понад 10 відсотків осіб, які мешкають на певній території, місцева рада зобов'язана прийняти відповідне рішення протягом 30 днів з моменту надходження підписних листів. Дії або бездіяльність місцевої ради можуть бути оскаржені до суду в порядку адміністративного судочинства.

Порядок формування ініціативних груп та складання підписних листів у такому випадку визначається законодавством про референдуми.

4. Чисельність регіональної мовної групи на певній території визначається на підставі даних Всеукраїнського перепису населення про мовний склад населення у розрізі адміністративно-територіальних одиниць (Автономної Республіки Крим, областей, районів, міст, селищ, сіл).

5. При проведенні Всеукраїнського перепису населення для виявлення належності фізичних осіб до конкретних мовних груп у переписному листі має бути використано запитання про мову, яке б ідентифікувало рідну мову особи щодо належності до тієї чи іншої мовної групи.

6. Регіональна мова або мова меншини (мови), що відповідає умовам частини третьої цієї статті, використовується на відповідній території України в роботі місцевих органів державної влади, органів Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування, застосовується і вивчається в державних і комунальних навчальних закладах, а також використовується в інших сферах суспільного життя в межах і порядку, що визначаються цим Законом.

7. У межах території, на якій поширена регіональна мова або мова меншини, що відповідає умовам частини третьої цієї статті, здійснення заходів щодо розвитку, використання і захисту регіональної мови або мови меншини, передбачених цим Законом, є обов'язковим для місцевих органів державної влади, органів місцевого самоврядування, об'єднань громадян, установ, організацій, підприємств, їх посадових і службових осіб, а також громадян - суб'єктів підприємницької діяльності та фізичних осіб.

8. За межами території, на якій поширена регіональна мова, вона може вільно використовуватися, у порядку, що визначається цим Законом.

9. Жодне з положень цього Закону про заходи щодо розвитку, використання і захисту регіональних мов або мов меншин не повинне тлумачитися як таке, що створює перешкоди для використання державної мови.

Відповідно до Всеукраїнського перепису населення про мовний склад населення міста Нікополь у 2001 році частка населення, що вважає російську мову рідною становить 42,7%. З цього слідує, що на території міста Нікополь російська мова має статус регіональної.

Відповідно до частини другої статті 10 Закону акти місцевих органів державної влади та органів місцевого самоврядування приймаються і публікуються державною мовою. У межах території, на якій поширена регіональна мова або мова меншини (мови), що відповідає умовам частини третьої статті 8 цього Закону, акти місцевих органів державної влади і органів місцевого самоврядування приймаються державною мовою або цією регіональною мовою, або мовою меншини (мовами) та офіційно публікуються цими мовами.

Статтею 11 Закону визначено наступне.

1. Основною мовою роботи, діловодства і документації органів державної влади та органів місцевого самоврядування є державна мова. У межах території, на якій поширена регіональна мова (мови), що відповідає умовам частини третьої статті 8 цього Закону, в роботі, діловодстві і документації місцевих органів державної влади і органів місцевого самоврядування може використовуватися регіональна мова (мови). У

листуванні цих органів з органами державної влади вищого рівня дозволяється застосовувати цю регіональну мову (мови).

2. Держава гарантує відвідувачам органів державної влади і органів місцевого самоврядування надання послуг державною мовою, а в межах території, на якій поширена регіональна мова (мови), що відповідає умовам частини третьої статті 8 цього Закону, - і цією регіональною мовою (мовами). Необхідність забезпечення такої гарантії має враховуватися при доборі службових кадрів.

3. Посадові та службові особи зобов'язані володіти державною мовою, спілкуватися нею із відвідувачами, а в межах території, на якій поширена регіональна мова (мови), що відповідає умовам частини третьої статті 8 цього Закону, з відвідувачами, що вживають регіональну мову (мови), - цією регіональною мовою (мовами). Особам, що вживають регіональну мову (мови), забезпечується право подавати усні чи письмові заяви та отримувати відповіді на них цією регіональною мовою (мовами).

4. Мовою роботи конференцій, зборів та інших офіційних зібрань, які проводяться органами державної влади та органами місцевого самоврядування, громадськими організаціями, є державна мова. В їх роботі можуть використовуватися й інші мови. У межах території, на якій відповідно до умов частини третьої статті 8 цього Закону поширена регіональна мова (мови), у роботі конференцій, зборів та інших офіційних зібрань може використовуватися і ця регіональна мова (мови). У разі необхідності забезпечується відповідний переклад.

5. Тексти офіційних оголошень, повідомлень виконуються державною мовою. У межах території, на якій відповідно до умов частини третьої статті 8 цього Закону поширена регіональна мова (мови), за рішенням місцевої ради такі тексти можуть розповсюджуватися у перекладі цією регіональною або російською мовою (мовами).

6. Найменування органів державної влади і органів місцевого самоврядування, об'єднань громадян, підприємств, установ та організацій, написи на їх печатках, штампах, штемпелях, офіційних бланках і табличках виконуються державною мовою. У межах території, на якій поширена регіональна мова (мови), що відповідає умовам частини третьої статті 8 цього Закону, за рішенням місцевої ради з урахуванням стану регіональної мови зазначені найменування і написи можуть виконуватися державною і регіональною мовою (мовами).

Відповідно до частини сьомої статті 24 Закону друкована продукція службового та ужиткового користування (бланки, форми, квитанції, квитки тощо), що розповсюджується органами державної влади і органами місцевого

самоврядування, державними підприємствами, установами та організаціями, видається державною мовою. У межах території, на якій поширена регіональна мова (мови), що відповідає умовам частини третьої статті 8 цього Закону, за рішенням місцевої ради така продукція може видаватися і цією регіональною мовою (мовами). У видавництві друкованої продукції ужиткового користування, що розповсюджується приватними підприємствами, установами, організаціями, приватними підприємцями, громадянами, вільно використовуються державна мова, регіональні мови або мови меншин та інші мови.

Відповідно до частини першої статті 26 Закону рекламні оголошення, повідомлення та інші форми аудіо- і візуальної рекламної продукції виконуються державною мовою або іншою мовою на вибір рекламодавця.

Відповідно до частини першої статті 27 Закону топоніми (географічні назви) - назви адміністративно-територіальних одиниць, залізничних станцій, вулиць, майданів тощо - утворюються і подаються державною мовою. У межах території, на якій поширена регіональна мова або мова меншини, що відповідає умовам частини третьої статті 8 цього Закону, поруч із топонімом державною мовою відтворюється його відповідник цією регіональною мовою (мовами). У разі потреби наводиться латиноалфавітний відповідник (транслітерація) топоніма, поданого державною мовою.

З вищезазначеного слідує, що рішення міської ради від 31.08.2012 року № 1-22/VI «Про реалізацію положень Закону України «Про засади державної мовної політики» у місті Нікополь» прийнято міською радою виключно у межах чинного законодавства.

Проект рішення про скасування рішення міської ради від 31.08.2012 року № 1-22/VI «Про реалізацію положень Закону України «Про засади державної мовної політики» у місті Нікополь», що додається до листа, у зв'язку з невідповідністю чинному законодавству, потребує доопрацювання.

**ВИРІШИЛИ:** Надати протокол засідання комісії до апарату міської ради та до постійної депутатської комісії з питань освіти, культури, фізкультури, спорту, туризму та у справах молоді.

**ГОЛОСУВАЛИ:** За – 2

Проти – 0

Утримались – 0

Голова комісії

Ю.Ф. Мотриченко

Секретар комісії

Є.С. Тутуров